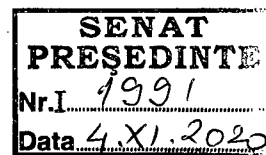
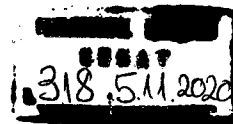

R O M Â N I A

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

L318/2019

București, 4 noiembrie 2020

**Domnului Robert-Marius CAZANCIUC
Vicepreședinte al Senatului**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția
și promovarea drepturilor copilului**

Legea transmisă la promulgare aduce o serie de modificări și completări Legii nr. 272/2004, care vizează, în principal: serviciile de protecție de care pot beneficia copiii solicitanți de azil, statutul copiilor ai căror părinți sunt aflați în străinătate, introducerea acordului scris al părinților sau al reprezentanților legali ai copiilor pentru derularea în unitățile școlare a programelor de educație sanitară, stabilirea unui climat pozitiv și incluziv în orice unitate de învățământ, pentru prevenirea și combaterea oricărei forme de violență psihologică – bullying – în școli, libertatea copiilor de a primi și de a difuza informații ce vizează bunăstarea lor, dezinstituționalizarea copiilor din sistemul de protecție. Totodată, potrivit acestei legi, se abrogă o serie de ordine ale Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, se stabilesc măsuri tranzitorii, se interzice plasamentul copilului în servicii de tip rezidențial care nu sunt organizate conform Legii nr. 272/2004 și se instituie interdicția funcționării altor servicii de tip rezidențial decât cele prevăzute de acest act normativ, începând cu 1 ianuarie 2021.

Actul normativ supus reexaminării prevede, la art. 1 pct. 10, modificarea prevederilor art. 46 alineatul (3), litera i) din Legea nr. 272/2004. Această modificare prevede, în principal, înlocuirea noțiunii de „educație sexuală” cu cea de „educație sanitară” și introducerea obligativității obținerii acordului scris al părinților sau reprezentanților legali ai copiilor pentru derularea în unitățile școlare a programelor de educație sanitară.

Învederăm că adoptarea de către Parlament a legii, în această formă transmisă la promulgare, a generat numeroase critici, atât din partea experților din domeniul educației, cât și a organizațiilor neguvernamentale, îndeosebi a celor reprezentative ale tinerilor și elevilor.

În ceea ce privește oportunitatea acestor schimbări legislative, considerăm că modificările aduse Legii nr. 272/2004 creează dificultăți în aplicare și sunt contrare politicilor naționale și internaționale din domeniu, ceea ce afectează activitatea concertată existentă de a pune în aplicare măsurile destinate combaterii dificultăților cu care se confruntă unii membri ai societății din România. Totodată, considerăm că legea supusă reexaminării neglijează nevoia intensă a societății de a primi o educație pentru sănătate, ce constituie, de altfel, o prioritate a statului, menționată inclusiv în Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024, aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 22/2020.

Prin introducerea sintagmei „educație pentru viață, inclusiv educație sanitară”, textul de lege se îndepărtează de principiul „promovării educației pentru sănătate” prevăzut în art. 3 lit. r) din Legea nr. 1/2011. Practic, reglementate în acest mod, programele de educație pentru sănătate sunt evidențiate doar prin educația sanitară, componenta de educație pentru sănătate sexuală fiind, astfel, eliminată sau simplificată la transmiterea în mod exclusiv de informații cu privire la igiena personală.

Ideea de educație sanitară este una desuetă, ce nu mai corespunde conceptului actual privind sănătatea publică. Educația sanitară, fiind un termen utilizat înainte de anul 1990, cuprindea doar activități de asigurare a igienei. Or, potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, conceptul de sănătate publică este unul complex, fiind definit ca știința care studiază problemele de sănătate ale unei populații, starea de sănătate a colectivității, serviciile de igiena mediului, serviciile generale sanitare și administrarea serviciilor de îngrijiri și este strâns legată de conceptele medicinei preventive, medicinei sociale, abordând sănătatea comunitară.

Importanța educației pentru sănătate, mai ales a educației sexuale rezultă îndeosebi din necesitatea asigurării unui climat sănătos, în deplină siguranță pentru realizarea relațiilor dintre indivizi, care să garanteze integritatea fizică și psihică a acestora. În acest sens, amintim existența mai multor studii care reliefează faptul că atât copiii, cât și tinerii trebuie să aibă acces, cu celeritate, la educație și informații

obiective, spre a-și putea evalua și realiza în mod corect interacțiunile cu ceilalți indivizi din societate. În acest sens, învederăm recomandările Organizației Mondiale a Sănătății, potrivit cărora, în ceea ce privește nevoia de realizare a educației sexuale, aceasta poate fi suplinită, în mod pozitiv și cu succes, prin intermediul unor specialiști care să abordeze acest domeniu în mod profesional. Totodată, OMS consideră că educația sexuală trebuie predată într-o manieră adecvată vârstei, să corespundă gradului de dezvoltare și înțelegere, specific fiecărui individ și să țină cont de influențele culturale, sociale și de gen.

Cu privire la obligativitatea existenței acordului din partea părinților/reprezentanților legali în vederea derulării, cu caracter sistematic în unitățile școlare, a acestor programe de educație, apreciem că aceasta are ca efect restrângerea accesului copiilor la o educație adecvată, cu atât mai mult cu cât această limitare nu se aplică și în cazul altor tipuri de programe. Această măsură legislativă este de natură să creeze un obstacol în realizarea interesului superior al copilului, astfel cum acesta este prevăzut de convențiile internaționale la care România este parte și care trebuie să primeze dreptului părintelui de a decide pentru copilul său.

Întotdeauna, o acțiune legislativă care reglementează accesul copiilor la orele de educație pentru sănătate, inclusiv de educație sexuală, nu trebuie să îngreuneze și mai mult eforturile României de a înlătura cauzele ce produc inegalitate, excludere socială, economică și culturală, precum și renunțarea la frecventarea studiilor. Printre aceste cauze, un rol însemnat îl au cazurile, în continuă creștere, de nașteri din rândul mamelor minore din țara noastră. Aceasta reprezintă un factor de risc determinant de declanșare și menținere a sărăciei în cazul respectivelor mame și copii lor.

De aceea, statul are obligația de a asigura accesul la informațiile corespunzătoare domeniului sănătății sexuale, ca o componentă esențială a dreptului la sănătate și la educație. În vederea abordării unor atitudini sănătoase care să îi mențină în siguranță, tinerii trebuie să beneficieze de o educație adecvată. În acest context, este mai mult decât vitală necesitatea reglementării în programa școlară a educației pentru sănătate, cu componenta educației sexuale, adaptate vârstei, de o manieră obiectivă, care să prezinte informații corecte, adaptate nivelului elevilor de dezvoltare și înțelegere.

Ca atare, apreciem că perseverența în promovarea accesului la educație pentru sănătate, cu componenta acesteia privind educația sexuală, este de natură să combată răspândirea de informații false în materia situațiilor cu caracter epidemic și vine în sprijinul realizării măsurilor de prevenție și asigurare a sănătății pentru toți indivizii. De asemenea, o dimensiune importantă a eforturilor de control

epidemiologic pe scară largă o reprezintă și informarea în ceea ce privește existența și prevenția bolilor, inclusiv a celor cu transmitere sexuală.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, în calitate de organ reprezentativ suprem al poporului român și de unică autoritate legiuitoare a țării vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.

~~PREȘEDINTELE ROMÂNIEI~~
KLAUS WERNER IOHANNIS